

[Aase Olesen.]

enkling og decentralisering, den er udtryk for. Med hensyn til den ændrede administration og borgernes klageadgang skal jeg henvisе til den radikale ordførelse her i eftermiddag vedrørende lovforslaget om kommuneplanlægning, idet opbygningen i de to love jo er næsten analog.

Byggelovgivningen i videste forstand adskiller sig fra megen anden lovgivning ved, at resultatet af den nye lovgivning, her nybyggeriet, skal fungere sideløbende med resultaterne af den gamle lovgivning, den eksisterende bygningsmasse. Det betyder, at hver gang der rettes i bygningsreglement og cirkulærer, bliver alle eksisterende bygninger i en vis forstand ulovlige. Det er årsagen til, at så mange nye bestemmelser føles urimelige eller overflødige for den enkelte borger. Det bør efter min mening i særlig grad mane os til påholdenhed og betænksomhed med hensyn til ændringer i gældende regler og bestemmelser. Uanset hvor påkrævet de kan være isoleret set, vil ændringerne kun synes lidt i det samlede billede. Der skal derfor være særdeles vægtige argumenter for ændring af de gældende regler — f. eks. vedrørende de energibesparende foranstaltninger — så vægtige, at bestemmelserne bør have virkninger også for eksisterende byggeri.

Det, som her er sagt, skal ses på baggrund af, at der overalt i lovforslaget står, at bygningsreglementet kan fastsætte reglerne for nybyggeriet. Det er vel meningen, at bygningsreglementet nu skal fastsætte alle de regler, som falder ind under denne lovs område. Det vil sige, at næsten alle de bestemmelser, som skal styre det kommende byggeri her i landet, fastsættes, uden at dette folketing har nogen som helst indflydelse på dem. På et tidspunkt, hvor vi er inde i en permanent sparedebat, er det yderst betænkeligt, at dette område udelukkende styres på embedsmandsplan.

Jeg er klar over, at lovforslaget blot følger den gældende praksis, men vi finder i det radikale venstre, at denne praksis nu må ændres. Jeg vil godt sætte sagen lidt på spidsen og måske bede økonomiministeren spidse ører. Mens man her i folketinget diskuterede, om Danmark havde råd til en Storebæltsbro, indførtes i 1972 et nyt bygningsreglement, uden at så meget som én

politiker løftede et øjenbryn. Hvis bygningsreglement 1972 får en for sådanne reglementer normal levetid, vil de nye krav formentlig have kostet samfundet mere end en Storebæltsbro, når vi næste gang får et nyt reglement.

I maj sidste år fik vi efter Hafniabranden et brandcirkulære fra justitsministeriet, som alle hoteller og højskoler nu vander sig under. Jeg sad dengang i en brandkommission, hvor man løseligt anslog, at dette cirkulære ville betyde et investeringskrav på omkring 5 mill. kr. blot i en enkelt mindre kommune. Jeg vil ikke fra denne talerstol hævde, at ændringer i de omtalte reglementer og cirkulærer ikke er påkrævede, men jeg finder, at det er fuldstændig uforvarligt, at disse økonomisk set overordentlig store beslutninger er unddraget politisk kontrol. Vi har i boligudvalget foreslået, at det omtalte brandcirkulære bliver behandlet grundigt ud fra en økonomisk-politisk vurdering. Jeg ved, at finansudvalget har været i gang med det samme. Det radikale venstre ønsker altså i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag at få undersøgt, om det ved fremtidige udgiftkrævende ændringer i reglement og cirkulærer kan blive muligt at få politisk fod på, hvad der sker på disse områder.

Det radikale venstre kan i øvrigt tilsige lovforslaget som helhed en grundig og positiv udvalgsbehandling.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Lowzow, ikke er til stede, skal jeg fremkomme med et par bemærkninger.

Lovforslaget er en følge af de lovforslag, som vi har behandlet tidligere her i dag, men for dette lovforslag gælder det, at mange af afsnittene er så teknisk betonedede, at man egentlig burde have professionelle til at afgøre og tage stilling til mange af disse ting. Det er klart, at der er en lang række detailproblemer, som vi skal have svar på i udvalget. Derudover er der også nogle områder, hvor vi gerne vil diskutere, dels om beslutningskompetencen er placeret rigtigt, dels om der er den fornødne klarhed i klagemulighederne. Vi vil også gerne arbejde henimod tanken om at gøre kommunen til den samlende myndighed for alle offentlige interesser i byggesager.